

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1177/2000
av den 31 maj 2000
om ändring av förordning (EEG) nr 1164/89 om närmare bestämmelser för stödet för spånadslin och hampa

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1308/70 av den 29 juni 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2702/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 619/71 av den 22 mars 1971 om allmänna bestämmelser för beviljande av stöd för lin och hampa ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1420/98 ⁽⁴⁾, skall stöd för hampa endast beviljas för sorter för vilka det genom analys har konstaterats att viktandelen tetrahydrocannabinol (THC) i förhållande till ett prov som torkats till konstant vikt inte överskrider vissa gränser. I artikel 3.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 1164/89 av den 28 april 1989 om närmare bestämmelser för stödet för spånadslin och hampa ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1328/1999 ⁽⁶⁾, föreskrivs dessutom att medlemsstaterna skall fastställa den genomsnittliga halten av THC på en viss procentandel av de arealer där hampa odlas.
- (2) Efter upprättandet under 1989 av den gemenskapsmetod för kvantitativt fastställande av THC i hampsorter som anges i bilaga C till förordning (EEG) nr 1164/89 har vetenskapliga framsteg gjorts. Den metoden innebär dessutom ett provtagningsförfarande som är invecklat och trögt att genomföra på ett praktiskt sätt för kontroll

av produktionen. Det bör därför upprättas en ny metod som är bättre anpassad till nuvarande behov och möjligheter.

- (3) Den metod som används för att fastställa halten av THC i stödberättigande hampsorter bör vara ytterst exakt för att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna i artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 619/71. För de fastställanden av produktion som anges i artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 1164/89 bör den använda metoden dessutom innebära att det blir möjligt att kontrollera en andel av de arealer där hampa odlas som är tillräckligt representativ för att säkerställa att den odling som sker motsvarar kraven i den gemensamma organisationen av marknaden för denna produkt. Det bör således fastställas en metod som omfattar två olika förfaranden för de angivna målen.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för lin och hampa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga C till förordning (EEG) nr 1164/89 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 maj 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 146, 4.7.1970, s. 1.
⁽²⁾ EGT L 327, 21.12.1999, s. 7.
⁽³⁾ EGT L 72, 26.3.1971, s. 2.
⁽⁴⁾ EGT L 190, 4.7.1998, s. 7.
⁽⁵⁾ EGT L 121, 29.4.1989, s. 4.
⁽⁶⁾ EGT L 157, 24.6.1999, s. 39.

BILAGA

"BILAGA C

GEMENSKAPSMETOD FÖR KVANTITATIV BESTÄMNING AV Δ^9 THC I VISSA HAMPSPORTER**1. Syfte och tillämpningsområde**

Metoden används för bestämning av Δ^9 tetrahydrocannabinol-halten (THC) i vissa hampsorter (*Cannabis sativor* L.). Beroende på omständigheterna används antingen förfarande A eller förfarande B, vilka beskrivs nedan.

Metoden baseras på kvantitativ bestämning av Δ^9 THC-halten med gaskromatografi (GC) efter extraktion med ett lösningsmedel.

1.1 Förfarande A

Förfarande A används för de fastställanden av produktion som anges i artikel 3.3 i denna förordning.

Om fastställandena för ett signifikant antal prov för en given sort visar halter av THC som överstiger den gräns som föreskrivs i artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 619/71 får kommissionen, utan att det påverkar tillämpningen av andra förordningar, i enlighet med förfarandet i artikel 12 i förordning (EEG) nr 1308/70 besluta att använda förfarande B för den berörda sorten.

1.2 Förfarande B

Förfarande B används för de fall som anges i andra stycket i punkt 1.1 och för kontroll av att de villkor är uppfyllda som anges i artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 619/71 för upptagande på förteckningen över hampsorter som är stödberättigande från och med regleringsåret 2001/2002.

Ansökningar om att en hampsort skall tas upp på den nämnda förteckningen bör åtföljas av en rapport med resultaten från de analyser som gjorts i enlighet med denna metod.

2. Provtagning**2.1 Prover**

— Förfarande A: I populationen för en given hampsort, tas för varje vald planta, en del på 30 cm innehållande minst en honblomställning. Provet skall tas dagtid under en period mellan 20 dagar efter blomningens början och 10 dagar efter dess slut, enligt ett systematiskt tillvägagångssätt, varvid prov inte tas utefter fältkanterna, vilket gör att man får ett urval som är representativt för fältet.

— Förfarande B: I populationen för en given hampsort tas dels övre tredjedelen av varje vald planta. Provet tas dagtid inom 10 dagar efter blomningens slut, enligt ett systematiskt tillvägagångssätt, varvid prov inte tas utefter fältkanterna, vilket gör att man får ett urval som är representativt för fältet. Om det rör sig om dioika sorter tas endast honväxterna.

2.2 Urvalets storlek

— Förfarande A: Provet utgörs av stickprov på 50 plantor för varje fält.

— Förfarande B: Provet utgörs av stickprov på 200 plantor för varje fält.

Varje prov placeras, utan att pressas samman, i en säck av tyg eller papper och sänds till analyslaboratoriet.

Medlemsstaten får föreskriva att ett andra prov skall samlas in för eventuell kontrollanalys och bevaras antingen av producenten eller av det organ som ansvarar för analysen.

2.3 Torkning och lagring av provet

Torkningen av proven bör påbörjas så snart som möjligt, och senast inom 48 timmar, med någon metod där temperaturen är lägre än 70 °C. Proverna skall torkas tills vikten är konstant och fukthalten mellan 8 % och 13 %.

De torra proverna skall lagras i mörker utan att pressas samman i en temperatur lägre än 25 °C.

3. Analys av THC-halten

3.1 Provberedning

De torkade proverna skall befrias från stjälkar och frön större än 2 mm.

De torkade proverna skall malas till ett halvfint pulver (sikt med maskstorlek på 1 mm).

Pulvret skall lagras under högst 10 veckor i ett torrt, mörkt utrymme med en temperatur under 25 °C.

3.2 Reagens, extraktionslösning

Reagens:

— Δ^9 tetrahydrocannabinol med renhetsgrad för kromatografiskt ändamål,

— Skvalan med renhetsgrad för kromatografiskt ändamål som intern standard.

Extraktionslösning:

— 35 mg skvalan per 100 ml hexan.

3.3 Extraktion av Δ^9 THC

Ett prov på 100 mg av pulvret skall vägas in för analys och placeras i ett centrifugeringsrör; tillsätt 5 ml av extraktionslösningen med den interna standarden.

Sänk ned det hela 20 minuter i ett ultraljudsbad. Centrifugera under 5 minuter med 3 000 varv per minut och avlägsna supernatanten THC. Injicera denna lösning i gaskromatografen och genomför en kantitativ analys.

3.4 Gaskromatografiutrustning

a) Apparatur:

— Gaskromatografiutrustning försedd med flamjonisationsdetektor och en split/splitless injektor.

— Kolonn som är lämplig för separation av cannabinoider, exempelvis en kapillärkolonn av glas med en längd på 25 meter och en diameter på 0,22 mm, impregnerad med en opolär fas av 5 % fenyl-metyl-silikon.

b) Kalibrering:

Kalibreringskurvan skall innehålla minst 3 punkter för förfarande A och minst 5 punkter för förfarande B varav 2 skall motsvara 0,04 resp 0,50 mg/ml Δ^9 -THC i extraktionslösningen.

c) Försöksbetingelser:

Följande betingelser anges som exempel för den kolonn som avses i punkt a.

— Ugnstemperatur: 260 °C

— Injektortemperatur: 300 °C

— Detektortemperatur: 300 °C

d) Injicerad volym: 1 μ l

4. Resultat

Resultatet anges med två decimaler i g Δ^9 THC per 100 g analysprov torkat till konstant vikt. Resultatets tolerans är 0,03 % i absolutvärde.

— Förfarande A: Resultatet motsvarar en bestämning per analysprov.

Om det på detta sätt erhållna resultatet överstiger den gräns som anges i artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 619/71 skall ytterligare en bestämning utföras på analysprovet och resultatet utgöras av medelvärdet av dessa båda bestämningar.

— Förfarande B: Resultatet motsvarar medelvärdet av två bestämningar per analysprov.”
